

**Valvake ja palvetage, et te ei satuks  
kiusatusse! Mt 26:41**

Kuidas on võimalik vältida kiusatusse sattumist, kui meid alati kiusab meie enese pattulangenud liha, ahvatledes ja peibutades? Jk 1:14. Ristiinimesena teame kogemusest, et me ei suuda pattulangemisest hoiduda, vaid me teeme pattu mitmel viisil igal päeval ja hetkel. Kui me Jumala armust saame mõne patu eest hoitud, võtame sellest kohe iseendale au.

Jeesus mõtleb selle sõna all päris eri kiusatust, mitte Jumala seaduse vastu rikkumist, vaid kiusatust, kuhu võivad sattuda vaid Jeesuse omad, jüngrid, kes temasse usuvad, nimelt kiusatust langeda usust ära. Pattude kohta käib Jumala arm ja andeksand Jeesuse vere läbi, aga kui usk armusse kõigub ja sureb, pole enam lootust.

Jeesus oli juba asunud oma kannatuse teele. Ta nägi ette, et Ta surma kaarel jüngrite usu nõrkuse tõttu tekib neil raskeid kahtluse ja allaandmise kiusatusi, seepärast Ta neid eelnevalt hoiatab.

Me ei tohi kunagi kaotada lootust Jumala sõnale ja selle armutöötustesse, sest ainult evangeeliumi mõjul säilib usk ja jääb hing ellu.

Kes on valvel armu evangeeliumis, see saab selle sõnumi läbi kaitstud allaandmise kiusatuse eest. Seepärast peame igas olukorras pidama pilgu Kristuse armu peale suunatuna.

Kindlast teadmisest Jumala armust järgneb ka õige palvemeel. Nähes Jumala armastust Jeesuse töö läbi, ei saa me muud kui südames ülistada Jumalat. See on mida Jeesus valvamise ja palvetamisega mõtles.

Taoline lähedane vahekord armulise Jumalaga sünnib ainult Tema sõna mõju tulemusena. Jüngritele sündis see Jeesuse suulise õpetuse läbi, meile aga kirjutatud sõna kaudu. Seepärast on Jeesuse sõnad valvamisest ja palvetamisest tegelikult üleskutse lugeda, kuulata ja mäletada, mida Ta on meile Jumala armu kohta öelnud.

Kui me seda Jeesuse üleskutset järgime, saame hoitud kiusatusest langeda lootusetusesse Jumala armu suhtes. Kuigi Jumal katsumuste aegadel end nägemast peidab, teame et Ta on alles meie lähedal sama halastav ja armastav nagu ennegi.